

GLASOVITI HRVATI PROŠLIH VJEKOVA.

NIZ ŽIVOTOPISÂ

NAPISAO

IVAN KUKULJEVIĆ SAKCINSKI.

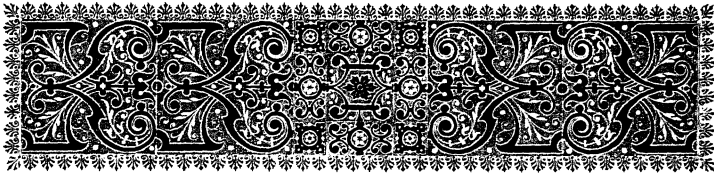
ima 4 pr. I 7531
Biba

SA SEDAM SLIKA.

ZAGREB.

NAKLADA „MATICE HRVATSKE“.

1886.

Pribrao sam ovdje u jedno nekoliko životopisa glasovitih Hrvata prošlih vjekova, pak kao što sam pred mnogo godina, mislim ne bez koristi a s velikim svojim trudom, mnoge ovakove životopise, kao prilog za hrvatsku političku i književnu poviest, priobćio hrvatskomu svijetu, tako priobćujem evo i ove životopise putem naše »Matiice Hrvatske«, da se naš svet ugleda i u ove svoje glasovite muževe, te poprimi sve njihove vrline, a ujedno da se uzmogne uz njihova sjajna djela i otačbeničkim ponosom zanieti, te ih sliediti u njihovih uzornih činih. Ja sam u ovoj knjizi opisao život većinom u nas dosele malne sasvim nepoznatih naših ljudi, a ipak bijahu ovo bez razlike velikani, koji su mnogi i u našoj Hrvatskoj na raznom polju megdan slavno dielili, a ponajpače širom velikoga svijeta svoje ime, a njeкои i svoju otačbinu, trajno proslavili. Da je u nas bivalo boljih prilika, mnogi od ovih muževa, kojim sam u ovoj knjizi, u koliko sam gradje pribrao, bar u glavnih crtah orisao život, bio bi možda i više na korist svoje domovine djelovao i uradio, te se ne bi širom dalekoga svijeta potucao i tudju slavu novimi lovor-vienci kitio; al kad toga nije bilo, neka budu ovi naši nekadanji velikani bar poticalo našoj današnjoj mladeži, da ona i bolje prilike stvori u svojoj domovini, i trud i nastojanje svoje posveti li na korist i probit svojoj ljubljenoj Hrvatskoj!

A

Nacrtao sam u kratko i koliko mogoh što vjernije po izvornih poveljah i spisih i poviest: »porodice Draškovića Trakošćanskih«, — a učinio sam to radi toga, što se je ova obitelj u Hrvatskoj, odkad ju poviest pamti, odlikovala mnogimi odličnimi djeli, te bezprekidno podavala svojoj otačbini ljudi, koji su se izticali u svih granah javnoga života. Posegao sam u poviest ove obitelji i radi toga, što nam je iz nje nikao i nezaboravni osnivatelj naše »Matice Hrvatske«, najodličniji prvak ilirske dobe Janko grof Drašković, te mislim, da nam je i dužnost u ime velikih zasluga, koje si je ovaj naš uzorni rodoljub u svakom pogledu za svoj ljubljani hrvatski narod stekao, da mu domovinu upoznamo i sa životom njegovim i njegovih vrlih pradjedova.

Ako ovi životopisi niesu onako napisani, kako bih bio napose ja, a sa mnom sigurno i mnogi drugi željeli, to neka se meni ne zamjeri, nego nestašici vrela, koja su nam većinom toli oskudna, da ne samo za karakteristiku dotičnih osoba i do- nošaja, u kojih su živjele, nemamo upravo nikakovih podataka, nego mnogo puta i same njihove pojedine čine i događaje u njihovu životu moramo tek nagadjati. Ja sam napisao onako, kako sam mogao i znao, a od mene starca budi blagosloveno mojim našljednikom, da uz bolja vrela i prilike, uz ovu moju malu pripomoć i putokaz svomu narodu doskora život nje- govih velikana što ljepše orišu, i svojim književnim trudom svoj obraz što bolje osvjetlaju! —

U Zagrebu koncem godine 1886.

I. K. S.